

Dia 1

Heb je een persoonlijke relatie met Jezus?

Die vraag kan je in verwarring brengen. Je hebt hem nooit gezien en aangeraakt. Je gelooft in hem, maar om dat nou een persoonlijke relatie te noemen?

In het paasverhaal komen we in aanraking met een vrouw die geen enkele moeite met die vraag zou hebben gehad. Ze had iets heel persoonlijks met Jezus.

In een ander evangelie lezen we dat ze door Jezus bevrijd is van zeven demonen die haar leven gevangen hielden. Ze kende Jezus als haar bevrijder.

In de traditie groeiden er allerlei verhalen over Maria's in elkaar. Maria Magdalena ging samenvallen met de Maria van de zalving, waardoor Maria Magdalena vaak met een zalf pot is afgebeeld.

In vergelijking met de andere evangeliën geeft Johannes vaker persoonlijke gesprekken weer van Jezus met iemand, bv Nicodemus, de vrouw in Samaria, de man die blind geboren was, Petrus na de opstanding. En ook in zijn versie van het opstandingsverhaal wordt het heel persoonlijk, tussen Jezus en Maria van Magdala.

Net als Jezus groeide ze op in het noorden, hij in Kafarnaum, zij in een plaatsje dichtbij Migdal of Magdala, vandaar haar naam: Magdalena. Ze volgde hem van het noorden naar Jeruzalem. Ze stond bij het kruis terwijl zijn leerlingen dat niet durfden, op Johannes na dan. En zij was op de Paasmorgen de hoofdpersoon, op Jezus na natuurlijk. Maria Magdalena.

Heb je de Da Vinci-code gelezen of de film gezien. daarin wordt beweerd dat ze de geliefde van Jezus is geweest. Of zelfs zijn vrouw. Dat is historisch gezien echt dikke onzin, maar het verhaal doet het goed tegenwoordig. Maria, of Mirjam met haar Joodse naam, zou eerder prostituee geweest zijn, werd volgeling van Jezus toen ze van haar demonen werd verlost en ging een zeer persoonlijke relatie met Jezus aan, een seksuele relatie dus, volgens het verhaal. Voor een deel is dit gebaseerd op een document uit een ketterse bron van de 5de eeuw na Christus, uit de sfeer van de zogeheten Gnostiek die door de oude kerk altijd fel is afgewezen. In de authentieke evangeliën vind je hier niks van terug. Onzin dus dat Maria een relatie met Jezus had.

Maar geen onzin is dat ze heel erg veel van hem houdt, of van hem hield, hoe zeg je dat als iemand overleden is? Ja, volgens mij kun je goed zeggen dat je nog steeds veel houdt van bv je overleden ouders. Hoe dan ook, Maria staat voor dag en dauw op en gaat naar het graf om zijn lichaam verder te verzorgen na de snelle begrafenis op de afgelopen vrijdagmiddag. En je merkt aan alles dat ze enorm aan hem gehecht was, zelfs nu nog na zijn dood. Hoor maar eens hoe ze het heeft over 'mijn Heer' als ze tegen de twee engelfiguren zegt: ze hebben mijn Heer weggenomen, en tegen de tuinman die onverwacht Jezus zelf blijkt te zijn, zegt ze: vertel waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen. Alsof hij haar persoonlijke bezit is.

En als Jezus dan uiteindelijk zegt: hou me niet vast, dan kun je daaruit opmaken dat ze kennelijk toen hij haar naam noemde en toen zij hem herkende, dat ze hem vastgepakt had,

omhelsde of zich vastklemde aan zijn voeten. Ze had hem terug, eindelijk, het bleek een boze droom, zoals je dat kunt denken als je geliefde is gestorven en begraven en je wilt het nog niet geloven. Je denkt dat het een boze droom is.

Maar nu wordt Maria wakker uit haar boze droom, en ze schudt alle ellende van de afgelopen dagen van zich af en klemt zich vast aan Jezus: eindelijk is alles weer goed, we zijn weer terug bij hoe het vroeger was, U mijn meester en ik uw volgeling. Nu laat ik u nooit meer gaan.

Je kunt daarvan zeggen wat je wilt, maar ik vind het ontroerend, zoveel liefde voor Jezus.

Maar weet je wat ik nog veel ontroender vind in dit verslag van Johannes? Dat Jezus haar naam noemt. Maria. in sommige handschriften staat er wat het nog persoonlijke maakt: Maryam, Mirjam, haar joodse naam, net zoals zij zelf ook Jezus dan noemt in haar Joodse taal: Rabboeni, meester. Mirjam.

Als hij haar naam noemt, ziet ze hem.

Zij kent hem niet, maar hij kent haar.

Zij kijkt aan hem voorbij, maar hij ziet haar in haar verdriet.

Maria, Mirjam.

Ik ken je.

Ik ken je verdriet.

Ik snap dat jij er niks van snapt.

Mirjam, word wakker, ik ben niet dood, ik leef.

Mirjam. Enkel haar naam, geen verhaal, geen preek, alleen een naam, daar zit alles in.

Als je het hebt over een persoonlijke relatie met Jezus, dan is het misschien goed om aan de kant van Jezus te beginnen. Hij kent jou persoonlijk. Hij kent jouw naam.

Hij is – zegt hij zelf in Johannes 10—de goede herder die je bij name kent.

Begint je verbinding met Jezus daar niet mee, dat tot je doordringt dat hij jou kent en in jou ge-interesseerd is?

Zou je misschien met mij eens deze oefening willen doen, dat je je eigen naam hier invult.

Dat je je indenkt dat jij met al je verdriet, dat jij met al je waarom-vragen, dat jij met al je gezoek en al je tegenslagen, dat jij met jouw verleden en met wat jij mee zeult in je leven, dat je je indenkt, dat jij in je tuin rondloopt, je weet niet waar je het zoeken moet.

Je zoekt Jezus, maar je vindt hem niet.

En dan hoor je achter je je eigen naam. Maria, Mirjam.

Jan-Willem. Alleen je naam.

Jannie. Ik ken jou wel.

Henk, hier ben ik.

Ellen, wordt wakker.

Vul je naam maar in, de naam waarmee je gedoopt bent (of waarmee je nog gedoopt gaat worden). Ja, de doop, jouw naam verbonden aan de naam van Christus.

Vul je naam maar in, hij vult jouw naam in.

Hoor je hoe Jezus jou kent. Iemand uit het verre verleden kan jou niet kennen, maar Hij leeft, hij kent je en volgt je.

Hoor je dat hij jou, jou persoonlijk, jou met jouw verhaal, dat hij jou kent.

En dat hij aan jou verschijnen wil.

Hij kent jou, zoals hij Maria kende.

En hij wil zo graag dat Maria en dat jij en ik hem nu ook leren kennen.

Hem kennen niet alleen als een naam van vroeger, niet alleen als een naam uit een boek, maar hem zoals hij vandaag leeft en de dood achter de rug heeft als een belofte voor jou.

Hoor je in zijn stem de aanvaarding van jou, en tegelijk de verwondering, dat je nog steeds de levende bij de doden zoekt.

De twee engelfiguren in het graf, aan zijn hoofdeind en zijn voeteneind, maar met een lege ruimte ertussen in: zij vragen: mevrouw, waarom huilt u? Dat is belangstellend en meelevend, maar dat is ook vol verwondering: zij hebben het meegemaakt, dat Jezus de dood overwon en tevoorschijn kwam uit het graf en in het graf een lege plek achterliet. En daarom verwonderen ze zich over de tranen van Maria. Waarom huil je, als hij is opgestaan uit de dood?

En die zogenaamde tuinman, hij vraagt ook weer: mevrouw, waarom huilt u? wie zoek je? Het is de verwondering van de hemel over hoe het kan dat het feit van het lege graf zo moeilijk in onze beleving landt.

Ja, wij staan nog op een begraafplaats, wij staan in een crematorium, wij ondergaan nog chemokuren, wij weten niet waar we het zoeken moeten, dat is werkelijkheid, zo is het leven. Maar de engelen en Jezus zelf, zij kennen die nieuwe werkelijkheid zo goed, ze leven erin. En ze willen ons er ook zo graag in betrekken.

En dat is een lastig proces, een levenslang proces, want we leven tot het einde in een gebroken wereld. En we hebben het aldoor weer opnieuw nodig dat iemand ons de ogen opent voor die andere werkelijkheid: Jezus leeft. Hij heeft de dood achter de rug. Daarom heb je altijd anderen nodig, daarom is er een kerk. Daarom heb je als je sterke persoonlijke relatie met Jezus hebt maar net zo goed als je je daar niet zo veel bij kunt voorstellen, daarom heb je elkaar nodig. Daarom wordt Maria doorgestuurd naar de broeders en zusters, naar de apostelen en de andere gelovigen. Ze moet niet alleen bij Jezus blijven, ze moet met haar verhaal de anderen bemoedigen. En de anderen haar.

Ik had het over een persoonlijke relatie met Jezus.

Mooi maar soms ook moeilijk.

Ook moeilijk omdat je Jezus niet kunt zien.

Omdat hij in de hemel is en niet meer lichamelijk, zichtbaar, tastbaar, voelbaar op aarde.

Hij zegt dat ook tegen Maria: laat mij los. Hou me niet vast. Laat me gaan.

Maria grijpt hem vast en wil hem nooit meer loslaten. Ze heeft haar meester terug, ze houdt zo veel van hem, nu zal ze hem nooit meer laten gaan.

Maar het gaat niet alleen om Maria en Jezus, of om mij en Jezus, het gaat om het plan van God, om de uitvoering van de missie van Jezus.

Jezus zegt: Laat mij los, ik ben er nog niet helemaal: ik stijg op naar mijn Vader. Pasen is niet net als bij Lazarus de terug keer van de oude situatie voor de ziekte, voor de dood, nee, het is iets heel nieuws: deze dode die weer leeft, is welkom bij God om daar bij hem een plek te

maken voor ons. Om bij God de Vader de Geest te ontvangen en die uit te storten met Pinksteren, om op die manier aanwezig te zijn. Ja, echt aanwezig, maar laten we eerlijk zijn, toch ook nog in een bepaald opzicht afwezig.

Als zijn Geest in ons leven komt, dan leert die ons met God om te gaan als met onze Vader. We mogen net als Jezus heel vertrouwelijk Abba zeggen tegen God, pa, pappa, Vader. De Geest verzekert onze geest ervan dat wij met Christus kinderen van God zijn. De Geest is het die jouw naam noemt.

Zo zegt Jezus het ook tegen Maria: ik stijg op naar mijn Vader die nu ook jullie Vader is. naar mijn God die nu ook jullie God is.

We zijn nu dankzij Christus weer helemaal terug welkom bij God, we mogen thuis komen.

Ja, ondertussen leven we met veel vragen, in een wereld die van geen kant echt deugen wil maar zijn Geest, zijn Geest verzekert ons ervan dat we kinderen van God zijn, dat Jezus ons zijn broertje of zusje noemt, dat is de manier waarop Jezus onze naam fluistert,.

Hoor je dat? Ga naar mijn broeders en zusters, zegt Jezus tegen Maria. Ja, dat is kerktaal geworden, onpersoonlijke en plechtige kerktaal, maar in de mond van Jezus is het toch zo intiem: je mag zijn broer, zijn zus zijn, samen met hem kind van God.

Die persoonlijke relatie met Jezus is heel intiem.

Allereerst en vooral van de kant van Jezus uit. Hij kent jou echt, bij naam en toenaam. Hij heeft het kruis gedragen en de ellende en de fouten en zonden uit jouw leven. Ja, hij gaf zijn leven voor de hele wereld, maar wil je het tot je door laten dringen dat hij te midden van al die mensen ook jou persoonlijk op het oog had. Hij aanvaardt je. Hij noemt je naam en troost je. En roept je dichterbij.

En ik hoop dat het in jouw leven ook steeds meer zo is dat je je omkeert en ontdekt dat hij allang achter je stond toen jij op zoek was. En als jij het kwijt bent, dan zijn er hopelijk anderen die jou er weer op attenderen. Maria ging naar de anderen en vertelde hen: Ik heb de heer gezien.

Ja, zo kun je Jezus omhelzen met je geloof, het geloof en de liefde zijn de armen waarmee je Christus omhelst en je hem toe-eigent.

Maar tegelijk ook: Nee, je kunt hem nu nog niet lichamelijk omhelzen en vast pakken. Maar die tijd komt wel. Want hij is opgestaan. Hij leeft.

In Jezus' naam, amen.